

Zadeva C-781/23**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

18. december 2023

Predložitveno sodišče:

Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska)

Datum predložitvene odločbe:

12. december 2023

Pritožnik:

Malmö Motorrenovering AB

Nasprotna stranka:

Allmänna ombudet hos Tullverket

HÖGSTA**ZAPISNIK**

[...] (ni prevedeno)

FÖRVALTNINGS-

12. december 2023

[...] (ni prevedeno)

DOMSTOLEN

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

PRITOŽNIK

Malmö Motorrenovering AB [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

NASPROTNA STRANKA V PRITOŽBENEM POSTOPKU

Allmänna ombudet hos Tullverket (zastopnik javnega interesa pri carinski upravi, Švedska)

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU predloži vprašanje za predhodno odločanje, ki je navedeno v priloženem predlogu za sprejetje predhodne odločbe (priloga k zapisniku).

[...] (ni prevedeno)

PRILOGA

Predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU glede razlage člena 251 Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju: carinski zakonik Unije)

Uvod

- 1 S predlogom za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska) prosi za razlago člena 251 carinskega zakonika Unije glede pogojev za podaljšanje roka, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza. Vprašanje za predhodno odločanje je bilo postavljeno v okviru postopka, ki se nanaša na ugasnitev carinskega dolga na podlagi člena 124(1)(h) carinskega zakonika Unije.

Upoštevne določbe prava Unije

- 2 Na podlagi člena 28(1)(b) carinskega zakonika Unije se pozitivne odločbe razveljavijo ali spremenijo na podlagi zahtevka imetnika odločbe.
- 3 Člen 79(1)(a) določa, da za blago, zavezano uvozni dajatvi, nastane carinski dolg pri uvozu zaradi neizpolnjevanja obveznosti, določene s carinsko zakonodajo, ki se med drugim nanaša na začasni uvoz takega blaga na carinsko območje Unije.
- 4 Carinski dolg, ki nastane na podlagi člena 79(1)(a), ugasne na podlagi člena 124(1)(h), če (i) napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni pomembneje vplivala na pravilnost zadevnega carinskega postopka in ni bila storjena kot poskus goljufivega ravnanja, ter (ii) se vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga, naknadno opravijo.
- 5 Člen 250(1) določa, da v okviru postopka začasnega uvoza je neunijsko blago, namenjeno za ponovni izvoz, lahko predmet določene rabe na carinskem območju Unije s popolno ali delno oprostitvijo uvozne dajatve.
- 6 V členu 251 je določen rok, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza.
- 7 Odstavek 1 navedenega člena določa, da carinski organi določijo rok, do katerega mora biti blago, dano v postopek začasnega uvoza, ponovno izvoženo ali dano v nadaljnji carinski postopek. Nadalje določa, da mora biti tak rok dovolj dolg, da se doseže cilj dovoljene uporabe.

- 8 Odstavek 2 določa, da razen kadar je drugače določeno, je najdaljši rok, v katerem blago lahko ostane v postopku začasnega uvoza zaradi istega namena in na odgovornost istega imetnika dovoljenja, tudi če se je postopek zaključil z dajanjem blaga v drug posebni postopek in nato ponovno v postopek začasnega uvoza, 24 mesecev.
- 9 Odstavek 3 določa, da kadar se v izjemnih okoliščinah dovoljena uporaba ne more izvesti v roku iz odstavkov 1 in 2, lahko carinski organi odobrijo podaljšanje tega roka za razumno obdobje na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja.
- 10 In nazadnje, odstavek 4 določa, da skupno obdobje, v katerem lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza, ne sme biti daljše od deset let, razen ob nepredvidljivih dogodkih.
- 11 Člen 103(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika unije – za namene uporabe člena 124(1)(h)(i) zakonika – določa, da se prekoračenje roka za obdobje, ki ni daljše od podaljšanja obdobja, ki bi bilo odobreno, če bi oseba za podaljšanje zaprosila, šteje za napako, ki ne vpliva pomembneje na pravilno izvajanje carinskega postopka.

Dejansko stanje

- 12 Zadeva se nanaša na družbo Malmö Motorrenovering AB in na začasni uvoz dirkalnega avtomobila iz Združenih držav Amerike na Švedsko. Družba je avtomobil nameravala uporabiti v dejavnostih na dirkah v EU in ga nato ponovno izvoziti. Dejavnosti na dirkah naj bi trajale do 8. septembra 2019. Družba je zaprosila za dovoljenje za uporabo postopka začasnega uvoza in ga tudi dobila ter je 30. aprila 2019 pripeljala avtomobil v državo. Vendar pa bi morala na podlagi pogojev iz dovoljenja avtomobil znova izvoziti do 30. julija 2019, torej še pred koncem dejavnosti na dirkah. Zakaj je bil določen navedeni datum in ne poznejši datum, je predmet spora med družbo in Tullverket (carinska uprava, Švedska).
- 13 Med strankama ni sporno, da avtomobil ni bil ponovno izvožen do 19. septembra 2019 – torej po datumu, navedenem v dovoljenju – in da ni šlo za poskus goljufivega ravnanja.
- 14 Ker je bil avtomobil ponovno izvožen po roku, določenem v dovoljenju, je carinska uprava družbi naložil carinski dolg v višini 101.959 SEK (švedskih kron) ter DDV v višini 280.387 SEK.
- 15 Družba je zoper odločbo vložila pritožbo pri Förvaltningsrätten i Linköping (upravno sodišče, Linköping, Švedska), ki je pritrdilo zahtevku družbe in odločilo, da bi moral carinski dolg, vključno z DDV, ugasniti. Förvaltningsrätten (upravno sodišče) je ugotovilo, da družba v svoji carinski deklaraciji ni navedla končnega datuma za ponovni izvoz, da pa je bil njen namen izvoziti avtomobil šele po

koncu dirkalne sezone. Po mnenju Förvaltningsrätten (upravno sodišče) nič ne kaže na to, da bi šlo v postopku za goljufiv namen, ampak da je šlo zgolj za spregled. Na podlagi tega in ker carinska uprava ni trdila, da so obstajali razlogi, na podlagi katerih družbi ne bi bilo mogoče priznati roka do datuma dejanskega ponovnega izvoza avtomobila, če bi zanj zaprosila, je Förvaltningsrätten (upravno sodišče) ugotovilo, da obstajajo razlogi, na podlagi katerih se lahko dovoli, da carinski dolg ugasne na podlagi člena 124(1)(h) carinskega zakonika Unije.

- 16 Carinska uprava je vložila pritožbo pri Kammarrätten i Jönköping (pritožbeno upravno sodišče, Jönköping, Švedska), ki je pritožbi pritrdilo in potrdilo odločbo carinske uprave. Kammarrätten (pritožbeno upravno sodišče) je ugotovilo, da je za uporabo člena 124(1)(h) carinskega zakonika Unije in člena 103(a) Delegirane uredbe Komisije treba ugotoviti ali in v kolikšni meri bi se družbi priznalo podaljšanje roka za ponovni izvoz avtomobila, če bi družba carinski upravi predložila zahtevek za podaljšanje roka. Ugotovilo je, da družba ni dokazala obstoja okoliščin, v katerih bi se štelo za verjetno, da bi ji bilo podaljšanje roka odobreno, če bi zanj zaprosila. To naj bi veljajo še zlasti glede na dejstvo, da bi se morala družba pri prošnji za tako podaljšanje roka sklicevati na izjemne okoliščine kot razlog za odobritev takega zahtevka. Posledično je ugotovilo, da ni razloga za ugasnitev carinskega dolga na podlagi člena 124(1)(h) carinskega zakonika Unije.
- 17 Družba je zoper sodbo Kammarrätten (pritožbeno upravno sodišče) vložila pritožbo pri Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska). Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) lahko omeji obravnavo na specifični vidik zadeve, če je obravnava takega vidika posebnega pomena za enotno uporabo prava (če gre torej za precedenčno vprašanje). Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) je v obravnavo sprejelo precedenčno vprašanje glede pogojev za določitev in naknadno podaljšanje roka, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza na podlagi člena 251 carinskega zakonika Unije. Preostalih vidikov zadeve ni obravnavalo.
- 18 V takih primerih pred Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) nastopa zastopnik javnega interesa pri carinski upravi. V postopku pred Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) je torej zastopnik javnega interesa – in ne carinska uprava – stranka v postopku. Vendar je kljub temu tudi carinska uprava dobila priložnost predstaviti svoje mnenje v zadevi.

Stališča strank in carinske uprave

Malmö Motorrenovering AB

- 19 Malmö Motorrenovering AB trdi, da bi moralo Högsta förvaltningsdomstolen ugotoviti, da obstajajo razlogi, da carinski dolg družbe ugasne. Družba trdi naslednje.

- 20 Stališče carinske uprave, da bi bile potrebne izjemne okoliščine za podaljšanje dovoljenja, ni točno glede na besedilo in namen člena 251 carinskega zakonika Unije. Izjemne okoliščine iz odstavka 3 zadevnega člena se nanašajo na 24-mesečni rok iz odstavka 2. Odstavek 3 se nanaša tudi na odstavek 1, saj bi lahko bil navedeni rok že od začetka določen kot 24 mesecev ali več. Določbo iz odstavka 3 bi bilo torej treba razlagati tako, da lahko postopek začasnega uvoza traja do 24 mesecev, za daljši rok pa so potrebne izjemne okoliščine.

Allmänna ombudet hos Tullverk (zastopnik javnega interesa pri carinski upravi)

- 21 Zastopnik javnega interesa pri carinski upravi trdi, da bi bilo treba zadevo vrniti Kammarrätten (pritožbeno upravno sodišče) v ponovno obravnavo, saj se člen 251(3) carinskega zakonika Unije ne uporablja; zastopnik javnega interesa pri carinski upravi v zvezi s tem navaja.
- 22 V skladu s splošnim pravilom iz člena 251(1) carinskega zakonika Unije mora biti rok, ki ga določi carinska uprava, dovolj dolg, da se doseže cilj dovoljene uporabe. Če rok, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza, kakor je določen, ne zadošča, lahko imetnik odločbe na podlagi člena 28(1)(b) zahteva spremembo odločbe in podaljšanje navedenega roka. Razumna razlaga slednje določbe je, da je lahko ta omejena z drugimi pravili, če se ta uporabljajo. Vprašanje je, ali člen 251(3) v obravnavani zadevi pomeni tako omejitev.
- 23 V zvezi s podaljšanjem roka iz člena 251 se zdi razumno in ustrezno, da je mogoče o takem podaljšanju odločiti, če lahko imetnik dovoljenja dokaže, da zadevni rok ne zadošča za dosego cilja. Zahteva, da se tako podaljšanje lahko odobri le v izjemnih okoliščinah, bi bila v nasprotju z namenom pravil.
- 24 Iz uvodnega dela člena 251(3) carinskega zakonika Unije jasno izhaja, da naj se navedena določba uporabi, če se dovoljena uporaba ne more izvesti v roku iz odstavkov 1 in 2. Glede na namen navedenih določb je treba sklic na odstavek 1 in 2 razlagati tako, da se odstavek 3 nanaša na podaljšanje roka iz odstavka 1, ki presega najdaljši rok 24 mesecev iz odstavka 2.
- 25 Taka razlaga pomeni, da se zahteva glede izjemnih okoliščin iz člena 251(3) uporablja le, če bi zaradi podaljšanja roka, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza (zaradi istega namena in na odgovornost istega imetnika dovoljenja), tak rok presegal 24 mesecev.

Carinska uprava

- 26 Carinska uprava trdi, da bi bilo treba pritožbo zavrniti in da se člen 251(3) carinskega zakonika Unije v obravnavani zadevi uporablja. Navedena določba se nanaša na odstavek 1 in odstavek 2. Če bi bil namen odstavka 3, da se nanaša le na rok, ki presega najdaljši rok 24 mesecev iz odstavka 2, bi se sklic v odstavku 3 nanašal le na odstavek 2.

Potreba po sprejetju predhodne odločbe

- 27 Ni sporno, da rok za ponovni izvoz, ki ga je določila carinska uprava, ni zadoščal za doseg cilja dovoljene uporabe – tj. za uporabo avtomobila na dirkah v Uniji do začetka septembra 2019. Prav tako ni sporno, da skupno obdobje, potrebno da bi družba dosegla navedeni cilj, ni presegalo 24 mesecev in da ni šlo za poskus goljufivega ravnanja.
- 28 Vprašanje, na katerega mora odgovoriti Högsta förvaltningsdomstolen, je, kateri pogoji se uporabljajo v okoliščinah, kot so opisane zgoraj, za določitev in naknadno podaljšanje roka, do katerega lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza na podlagi člena 251 carinskega zakonika Unije.
- 29 Člen 251(3) določa, da kadar se v izjemnih okoliščinah dovoljena uporaba ne more izvesti v roku iz odstavkov 1 in 2, lahko carinski organi odobrijo podaljšanje tega roka za razumno obdobje na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja. Družba in zastopnik javnega interesa to določbo razlagata drugače kot carinska uprava.
- 30 Člen 251(3) carinskega zakonika Unije je mogoče razlagati kot trdita družba in zastopnik javnega interesa, torej da se uporablja le, če bi na podlagi zahtevka za podaljšanje roka skupni rok presegel 24 mesecev, kot je navedeno v odstavku 2. Če se odstavek 3 razlaga tako, se zahteva glede izjemnih okoliščin ne uporablja, kadar – kot velja v obravnavani zadevi – skupni rok, torej že odobren rok in podaljšanje roka, ne presega 24 mesecev.
- 31 Carinska uprava pa odstavek 3 razlaga drugače in trdi, da sklic na odstavek 1 in 2 pomeni, da se odstavek 3 uporablja vedno, kadar dovoljene uporabe ni mogoče doseči v že odobrenem roku. Če je treba zadevno določbo razlagati tako, se zahteva glede izjemnih okoliščin uporablja tudi, kadar že odobren rok in podaljšanje skupaj ne presejata 24 mesecev.
- 32 Högsta förvaltningsdomstolen ugotavlja, da besedilo člena ne izključuje nobene od navedenih razlag. Zato meni, da trditve zastopnika javnega interesa glede namena navedenih določb ne zadoščajo za razlago. Sodišče Evropske unije o zadevi še ni odločalo in Högsta förvaltningsdomstolen nima na voljo zadostnih smernic za odločitev v tej zadevi. Zato je potrebno pridobiti predhodno odločbo Sodišča Evropske unije.

Vprašanje

- 33 Na podlagi zgoraj navedenega Högsta förvaltningsdomstolen prosi za odgovor na naslednje vprašanje.
- 34 Ali je treba člen 251 carinskega zakonika Unije razlagati tako, da sklicevanje v odstavku 3 na odstavek 1 in 2 pomeni, da se zahteva glede izjemnih okoliščin iz odstavka 3 uporablja le, kadar bi odobren rok in zahtevano podaljšanje pomenila,

da bi skupno obdobje, v katerem lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza, preseglo 24 mesecev? Ali pa je člen treba razlagati tako, da se zahteva glede izjemnih okoliščin iz odstavka 3 uporablja pri vseh zahtevkih za podaljšanje, torej tudi kadar že odobren rok in zahtevano podaljšanje ne presegata roka 24 mesecev iz odstavka 2?

DELOVNI DOKUMENT